

PRVÁ KAPITOLA

Vhalla padala.

Vietor jej hučal v ušiach, keď sa hlavou dolu rútila do najhlbšej priepasti na svete. Jej mágia iskrila a prskala, keď sa pokúšala dostať bližšie k mužovi, ktorý sa kotúľal vzduchom pod ňou.

Rameno natahovala tak, až to bolelo. Ich pohľady sa stretli. Dokáže to. Dočiahne ho – musí. Jej tmavovlasý princ na ňu hľadel dohora v nevýslovnej panike, šepkajúc jej meno ako modlitbu vo vetre.

Keď Vhalline zakrvavené prsty hrabli do prázdna a len tesne minuli tie jeho, zvrieskla od mučivého zúfalstva, no snažila sa napriahnúť na ešte jeden pokus zachytiť ho – práve keď jeho telo drsne narazilo na skaly pod nimi.

Vhalla sa prudko posadila a striasla zo seba všetky prikrývky, čo na ňu navrstvili. Ruku vystierala pred seba, prázdnu. Po obočí jej stekali kvapky studeného potu a hlava sa jej točila. Dvojica

rúk jej zovrela dľaň a Vhalla pohľadom kľzala po južansky bledej pokožke hore k blankytne modrým očiam.

„Fritz?“ vydýchla zmätene.

„Vhal, vďaka ti, Matička!“ Fritz ju pustil, aby sa jej vzápätí hodil okolo krku.

Vhalla sa snažila upratať si v hlave a prinútiť ju, aby znovu fungovala. Ležala vo vojenskom stane, svetlo dnu prenikalo cez plachtovinu zahádzanú vrstvou konárov a machu. Pošúchala si hlavu a ohmatala obvazy, ktorými bola omotaná.

Obvazy... Krv... *Dokaličený muž v čiernom brnení a v kaluži vlastnej krvi.*

„Aldrik?“ spýtavo sa otočila k Fritzovi.

Južan sa strhol pod náhlou intenzitou jej pohľadu. „Vhal... Ty... Musí ťa prezrieť Elecia, keď už si sa prebrala.“ Fritz sa jej nedokázal pozrieť do očí.

„Aldrik?“ zopakovala piskľavým hlasom.

„Zájdem po ňu. Prespala si takmer dva dni a...“

Vhalla hrabla po svojom bľabotajúcom priateľovi a schmatla ho za halenu tesne nad drôtenou košeľou. Pritiahla si ho bližšie, skrúcajúc látku prstami. Fritzovi sa v tvári miešala bolesť so strachom, čo u neho ešte nevidela. Vhallino srdce sa nevedelo rozhodnúť, či má vyskočiť z hrude alebo úplne zastať.

„Kde je Aldrik?“ Ruky sa jej triasli od sily, akou sa v hrôze držala Južana.

„Vhal, princ, ten pád, on...“ Fritzove oči jej rozpovedali zvyšok.

„Nie...“ Hlava jej klesla, keď ju naplno zasiahol šok. Nebola dosť rýchla. *Nebola dosť rýchla a Aldrik bol teraz...*

„Žije.“ Fritz jej nežne priložil dlane na plecía a Vhalla mu bola vďačná, lebo potrebovala oporu.

Roztrasenými prstami mu prešla po lícach, akoby chcela do seba vpiť pravdu, ktorú vyslovili jeho pery. Jej radosť však kalili obavy zrkadliace sa v očiach jej priateľa. „Čo?“ zachripela. „Čo sa stalo?“

„Nie je na tom dobre.“ Fritz pomaličky pokrútil hlavou.

„Kde je?“ dožadovala sa Vhalla.

„Vhal, nemôžeš.“ Stisk na jej plecích zosilnel.

„Kde je?“ Nedokázala dýchať. Zrazu sa jej nedostávalo vzduchu; určite sa udusí, ak ju nepustia za ním. „Musím ho vidieť.“

„Nemôžeš...“

Už nepočúvala nijaké namietky. Vyskočila na nohy a vybehla zo stanu ešte skôr, než Fritz dopovedal. Celé telo ju bolelo a z rýchlych pohybov sa jej opäť točila hlava. Bolest' utlmil pohľad na tábor. Bol obohnaný zákopmi. Stany boli pozakrývané kamuflážou, na stromoch hliadkovali lučištníci a dokola bol vytvorený ochranný periméter – vojaci sa tu rozložili a plánovali sa tu zdržať.

„Vhalla, prosím, musíš sa vrátiť do postele,“ žobronil Fritz.

„Kde je?“ Vytrhla si rameno z Fritzovho zovretia a pokúšala sa odhadnúť, v ktorom stane by mohli ukrývať korunného princa. Pohľad jej pristál na stane s dvomi vojakmi po oboch stranách a rozbehla sa.

Kým sa vojaci rozhýbali, bola takmer dnu.

Takmer.

Narazila do jedného z nich, ktorý si zastal medzi ňu a vchod. Šokovaná zažmurkala. „Nechaj ma vojsť,“ prikázala mu výhražne.

„Máme rozkaz, že dnu nesmie nik okrem Cisára, jeho rodiny, klerikov a poradcov.“ Vojaka zjavne netešilo, že jej musí zvestovať tú nepríjemnú správu. V každom jeho slove bolo cítiť náznak súcitu.

„Nechaj ma vojsť.“

„Mrzí ma to, ale nesmiem. Máme príkazy.“

Vhalla vedela, že ju prosí o porozumenie. Rozumela mu dokonale. Rozumela tomu, že jej pre nič za nič bránia ísť za Aldrikom. No potrebovala vidieť svojho princa; nebol živý, kým ho nevidela.

Nohami sa zaprela do zeme a zovrela päsť. Jej mágia sa ešte nestačila obnoviť od vysilenia počas pádu, a keď sa k tomu pridružili fyzické zranenia, Vhalla sa cítila slabunká ako dieťa. No nemienila pripustiť, aby to na nej bolo vidno. „Nechaj ma vojsť, inak...“

„Inak čo?“

Vhalla stuhla krv v žilách. Pomaličky sa otočila tvárou k najmocnejšiemu mužovi na svete, Cisárovi Solarisovi. Aldrikov otec si ju premeral s neskrývaným pohrdaním. Vinil ju za stav svojho syna. *No, konečne mali niečo, na čom sa zhodli.*

„Vráť sa do svojho stanu, Yarlová,“ prikázal.

Vhalla sa párkrát zhlboka nadýchla. Bola majetkom koruny. Tento muž ju vlastnil, kým mu nezaručí jeho víťazstvo nad Severom. A ak platilo ultimátum, ktoré jej dal pred pár dňami, jej sloboda závisela aj od ukončenia vzťahu s jeho synom – vzťahu, ktorý sa začal takmer pred rokom, vzťahu, ktorý z nej urobil tajnú lásku korunného princa Aldrika.

„Nepočula si ma?“ širokoplecí južanský panovník pristúpil o krok bližšie.

Vo vzduchu viselo napätie a vojaci za ňou zadržali dych.

„Vhalla, výborne – si hore.“ Vhalla sa otočila a uvidela, ako sa plachta na Aldrikovom stane zatvorila za Eleciou. „Musím ťa skontrolovať.“ Žena prešla pomedzi vojakov a vzala Vhallu pod pazuchu. Ešte nikdy neboli so snedou ženou v takom tesnom fyzickom kontakte. „Poďme!“

Až na rozkaz v Eleciinom hlase sa Vhalla konečne rozhýbala. Dovolila žene, aby ju viedla späť do stanu, ktorý práve opustila. No jej pohľad zostával vzdorovito vpitý do Cisárovho. Pred ňou Aldrika neskryje, nie, pokým ešte dýcha.

„Vlez tam,“ zamrmlala Elecia a v podstate Vhallu vsotila do jej stanu, rovno na Fritza.

„Čo máš za problém?“ Vhalla zažmurkala na gániacu ženu, ktorá v ničom nepripomínala ustarostenú kleričku, ktorá ju práve odprevadila cez celý tábor.

„Čo za problém máš ty?“ zasyčala Elecia a klesla na kolená oproti Vhalle. „Počas toho pádu si potratila aj tú štipku rozumu, čo si mala? Teraz nie je najvhodnejší čas provokovať Cisára.“

„Z vysoka kašlem na...“ Fritz jej nasilu zapchal ústa dlaňou, aby jej zabránil vysloviť tie zradcovské slová. „Môžeme sa všetci trochu vydýchať, prosím?“ Fritz vystrel voľnú ruku k Elecii.

Vhalla zazerala na kučeravú ženu. Priateľka alebo nepriateľka? Stále nevedela, na ktorej strane stojí Aldrikova sesternica. Bolesť a zlosť v Eleciiných smaragdových očiach Vhalle prezradili, že aj ona mala rovnaký problém definovať, ako sú na tom.

„Čo je s Aldrikom?“ spýtala sa to jediné, o čom by sa mohli baviť pokojne, len čo Fritz odtiahol ruku z jej úst.

Elise Kova

Kliatba Zemskej princeznej

Prvé slovenské vydanie

Vydalo vydavateľstvo CooBoo v Bratislave v roku 2022

v spoločnosti Albatros Media Slovakia, s. r. o.,

so sídlom Mickiewiczova 9, Bratislava, Slovenská republika.

Číslo publikácie 2 502

Zodpovedná redaktorka Eva Piarová

Technická redaktorka Lucia Jurkovičová

Z anglického originálu *Elise Kova: Earth's End*,

ktorý vyšiel vo vydavateľstve Silver Wing Press v roku 2016,

preložila Gabriela Patkolová.

Jazyková redakcia Tatiana Žáryová

Sadzba Martina Pokorná

Tlač

Cena uvedená výrobcom predstavuje nezáväznú

odporúčanú spotrebiteľskú cenu.

Objednávky kníh:

www.albatrosmedia.sk

eshop@albatrosmedia.sk

tel.: 02/4445 2046

ALBATROS MEDIA